

KODEKS PRZEDSZKOLAKA

Wielu z nas zastanawia się co kryje się pod nazwą „Kodeks Przedszkolaka”. Czy ma to coś wspólnego z poważnie brzmiącymi terminami „Kodeks Drogowy”, „Kodeks Pracy”, czy „Kodeks Karny”. Otóż jest to również poważny dokument regulujący pracę w danej grupie przedszkolnej.

Każda grupa społeczna, która chce zachować określony porządek, chce zapewnić jej członkom poczucie bezpieczeństwa, prawo do swobody, wspólnego zrozumienia i szacunku musi ustalić klarowne, zrozumiałe i możliwe do realizacji dla wszystkich członków grupy, prawa i obowiązki. Także grupa przedszkolna powinna posiadać ściśle określone normy i zasady regulujące pracę w grupie. Jasne zasady są podstawą dobrej atmosfery w zespole. Przygotowują do udziału w życiu społecznym. W przedszkolu dzieci uczą się jak pogodzić dbanie o własne interesy, swoje zdrowie i szczęście z interesami i szczęściem innych członków grupy. Dzieci starają się szanować własne potrzeby, ale jednocześnie muszą brać pod uwagę potrzeby kolegów, koleżanek oraz osób dorosłych pracujących z grupą. Dzieci nabywają doświadczenie poprzez naśladowanie dobrych zachowań oraz przez wyciąganie wniosków z własnych błędów.

Dlatego też w każdej grupie przedszkolnej powstaje „Kodeks grupy”, mający na celu zarówno wspieranie jak i motywowanie do przestrzegania obowiązujących norm i zasad, jak również konsekwentne egzekwowanie go. Dobrze jest jeśli dzieci same ustalają zasady, wtedy w znacznie większym stopniu biorą odpowiedzialność za ustalone reguły. Zasady są omawiane z całą grupą, z nauczycielami i muszą zostać zaakceptowane przez dzieci. Ponieważ przedszkolaki dopiero uczą się przestrzegania umów, zdarza się im popełniać błędy i zapominać o wspólnych ustaleniach.

Nauka norm współżycia społecznego jest dla dzieci bardzo trudna, ponieważ w wieku przedszkolnym dziecko jest w fazie egocentryzmu i stawia swoje interesy ponad wszystko. Dlatego też ważne jest, aby w przedszkolu podejmowało próby pogodzenia swoich potrzeb z potrzebami innych, wymaga w tym pomocy, uważnego wysłuchania i zrozumienia ze strony dorosłych. Jeśli dziecko swoim zachowaniem sprawiło komuś przykrość, powinno w jakiś sposób to zrekompensować, przeprosić. Uczymy w ten sposób odpowiedzialności za swoje postępowanie i dajemy szansę poprawy. Dziecko wie, że jeśli czasem zrobi coś złego, to samo może to naprawić robiąc coś dobrego. Zawsze otrzymuje szansę na poprawę swojego zachowania.